

staar der i Loven, og det har Formanden ogsaa at sige — „saa kunne I komme og stemme. Men at bære sig ad, som de have gjort i Kellerup, hvor Formanden atter og atter har spurgt, om der er flere Vælgere, der ville stemme, uden at nogen har svaret: Ja, det vil jeg, eller: Her, eller hvad de nu kunne finde paa at sige et Sted som Kellerup, at Formanden atter og atter kan blive ved, uden at nogen melder sig, saa at der kan gaa baade 15 og 20 Minutter, uden at der er nogen, der vil stemme, det er utilbørligt og er en Udhalingsmaade, som er i absolut Strid med Valgloven.“ Det er gylden Tale af det ærede Medlem. (*Alfred Christensen*: Ja, men her har der meldt sig nogen). Nej, der meldte sig nok nogen straks, da Formanden var ude og gav sit første Varsel, men saa kom han igen ud, og saa siger han, at saa kom der nogle flere efter andet Varsel, og da han gik ud tredje Gang, kom der endnu nogle. Deri ligger det forkerte, og det er det, Folketinget har villet værgе sig imod, da det i sin Tid i det Forslag, der forelaa som Grundlag for Valgkredsloven, udstemte Udvalgets Bestemmelse, om at give en Frist, fordi de fleste Valg afholdtes i Købstæderne, og man ikke vilde have, at man skulde benytte saadanne Frister til at gaa ud i Byen og trække en hel Del Vælgere op, som i sidste Øjeblik kunde komme til at afgøre Valgets Udfald, naa at give Valget et Udfald, som det ikke vilde have faaet, hvis man ikke havde benyttet sig af denne Fremgangsmaade at give Frister, hvad enten det skete under den ene eller den anden Form. Men de Ord, som det ærede Medlem her har sagt, ere saa udmærkede, at jeg ikke her kunde have gjort det lige saa godt, derfor har jeg citeret det ærede Medlem, og jeg har ogsaa gjort det af den Grund, at det vilde gøre Indtryk baade paa den ærede Minister og de ærede Medlemmer (*Martin Olsen*: Det er et helt andet Tilfælde). Nej, det er ikke, det er den samme Tankegang, det samme Princip, de samme Grundregler, som jeg her har gjort gældende, og jeg ønsker derfor at faa undersøgt i det staaende Udvalg, hvor mange Stemmer der ere afgivne i de 5 Minutter.

Der er ikke megen Forskel paa Klagerens og Valgbestyrelsesformandens Opgivelse af den Tid, der er gaaet. Thi vel har Klageren ikke, som den ærede Minister sagde, benyttet sig af det moderne Middel at se paa Uret, men det er mærkeligt, at det stemmer alligevel. Der er en

Bemærkning i Klagen, jeg skal gøre opmærksom paa, og det er den, at da Formanden for Valgbestyrelsen havde givet sit tredje Varsel, og han var gaaet ind i Afstemningslokalet, gav han to Politibetjente, der stod ved Indgangen, Ordre til, at de skulde lukke om en 4—5 Minutter. Det har han ingen Ret til. Han har ikke Lov til at lade Dørene lukke, saa længe der er nogen, der vil stemme. Han kan kun give Ordre til at lukke dem, naar Afstemningen er forbi. Men det har han ikke gjort. Naar man lægger de 4—5 Minutter til de 15 Minutter, der ere angivne af Formanden, er man oppe paa de 20 Minutter, som baade Klageren og Formanden for Valgbestyrelsen i øvrigt ere enige om. Jeg mener for Resten ikke det er rigtigt, at Formanden for Valgbestyrelsen er gaaet ud paa Tribunen. Hele den sidste Afstemning foregaar i det Lokale, der forud er bestemt til Afslutningen af Afstemningen. Han skal blive i Gymnastiksalen. Det ærede Medlem fra Vraa (Grønborg) mente, at Lokalet kun var saa lille. Nej, Gymnastiksalen er ikke saa lille. Der skal han blive, og derfra skal han raabe ud: Er der nogen, der nu vil stemme, og er der ingen, der svarer: Her eller: Ja, saa slutter han. Det ærede Medlem fra Vraa vilde gøre en Fortolkning af Valgloven gældende, som jeg ikke rigtigt forstod. Han sagde: Der staar i Valgloven, at de begive sig hen til Slutningsstedet, men dette lille Ord „hen“ har det ærede Medlem selv digtet; det staar nemlig ikke i § 42. De gaa til Afstemningsstedet, og det var her Gymnastiksalen i Larslejrstrædes Skole; der skulle de blive, og der skulle de afslutte Afstemningen og Valghandlingen. Derfor er dette et Forhold, som jeg mener man i Tide skal være opmærksom paa. Vi kunne under denne Form let komme ind paa Tidsfrister, der ere lige saa slemme og forkerte, som om Valgbestyrelsens Formand sagde: Nu vente vi $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{2}$ Time. Ved denne Udhalingsmaade hvert femte Minut at gaa ud og raabe til Vælgerne: Hvis der ingen kommer, saa slutte vi, kommer man til det samme Resultat, som jeg mener er stik imod Bestemmelserne i Valgloven og imod, hvad Meningen var, da dette Ting med velberaad Hu satte dette Ord „nu“ ind i Valgloven.

Det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (*Martin Olsen*) mente, at jeg tog Revl og Krat med. Maa jeg sige til det ærede Medlem: Tror det ærede Medlem ikke, at det er en Ordførers Pligt